

*Školní časopis je sestaven z prací žáků ZŠ ve Vidči
Květen 1995*

Výhra v Tutovce

Ahoj spolužáci!

Všechny Vás srdečně zdravím. Jelikož se mi po Vás stýskalo, tak jsem se dala do psaní. V posteli je strašná nuda.

Byla jsem velmi smutná, že jsem nemohla jet s Vámi do Kladna. V úterý 18. dubna jsem netrpělivě čekala, až bude 8 hodin večer, kdy měl začínat přímý přenos televizní Tutovky z Kladna. Konečně jsem se dočkala a všichni jsme doma společně usedli k televizní obrazovce. Po celou dobu pořadu jsem pozorně sledovala, kdy konečně uvidím někoho z Vás. Trvalo to asi půl hodiny, než moderátor ohlásil, že mezi hráči jsou i děti, účastníci dětské Tutovky. To jsem zpozorněla ještě víc. Když moderátor M. Severa oznámil, že jednou z cen je zájezd do Španělska a vyhrává ho kolektiv žáků 3. třídy z Vidče, byla jsem překvapená a nemohla jsem tomu uvěřit. A pak kamera ukázala na naši třídu. Viděla jsem, jakou jste měli všichni velikou radost. Všichni jste mávali.

V tu chvíli mi bylo smutno, že se nemohu radovat společně s Vámi. Pak jsem od samé radosti nemohla ani usnout. Už se těším, až se vrátím do školy a Vy mi budete o všem vyprávět.

Všechny Vás zdraví

Hanka Kramolišová

Ahoj Hano!

Jak se Ti daří? Víím , že jsi nemohla jet s námi, proto Ti chci popsat, jak natáčení v Kladně proběhlo.

Bydleli jsme v pěkné ubytovně. V úterý 18. 4. jsme šli ve 13 hodin do sportovní haly na zkoušku. Po hodinové přestávce byla generální zkouška, která trvala do 17 hodin. Pak jsme se odebrali na večeři. Po ní jsme se vrátili do sportovní haly. Přímý přenos vysílání soutěže Tutovka na TV NOVA začal ve 20.05 hodin. Moderátor pan Severa nám na začátku soutěže oznámil, že naše třída vyhrála týdenní zájezd do Španělska. Poletíme tam letadlem.

Hano, brzy se uzdrav, abys mohla jet také s námi. To si doufám nenecháš ujít.

Ahoj!

Tomáš Poláček

P.S. Když jsme jeli do Kladna, viděli jsme v Praze Karlův most; Pražský hrad, chrám sv. Víta a Loretu. Pozorovali jsme také letadla na ruzyňském letišti.

Šťastnou cestu !

Kamarád

To byl jednou jeden papír,
na papíru hlavička,
na hlavičce pár písmenek,
pod písmenky očička.
Pod očičky drobná ústa,
která si čtou velmi ráda,
nejradši však básničky,
když je složí dětičky.

...

To byl jednou jeden papír,
na papíru kamarád,
složte pro něj jednu báseň,
vždyť on vás má všechny rád.

P. Mikulenková, 6.tř.

Jahoda

Já ubohá jahoda,
stala se mi nehoda.
Přišel teplý červenec,
okousal mě mravenec.
A za čtyři měsíce
snědli mě ze sklenice.

D. Holišová, 5. tř.

Co si myslí:

koule	nemůžu se nějak otočit
guma	jsem nějaká vygumovaná
fotka	ten člověk mě ale kazí
kalendář	kolikátého dnes máme ?
křída	bude ze mě prach
zrcadlo	všichni na mě hrozně civí
obraz	každý mluví, že mě pověsí
hlemýžď	ženu jako splašený a ani jsem se nepohnul
kolo	strašně se mi točí hlava
sádlo	je mi takové horko, že se snad uškvařím
okno	uhni, máš tlusté sklo
židle	trhni si mohou
mapa	pořád na mě jen ukazují
radiátor	asi mám horečku
ohryzék	lezeš mi krkem
hrnec	pořád mě tahají za uši
oceán	samá voda
socha	už jsem z toho stání celá zkamenělá
televize	už zase na mě civí
vejce	proč se o mě tolik bojí, že spadnu ?
benzín	já se s tou sirkou nikdy nez kamarádím

žáci ze 7. tř.

Slepice

Již dlouhou dobu tento kur
obývá prostorný náš dvůr.
Kohouti barevné peří mají,
hlasitě a pyšně kokrhají.
Mají dlouhé ocasy,
svádějí spolu zápasy.
Ty naše slepičko,
snášej dál vajíčko.

J. Hanáček, 6. tř.

Co se mi nestalo

Rádío Apollo
poslouchám jen napolo
a tu náhle najednou
vyhrávám cenu nádhernou,
je to Philips rádío,
které se mi hodilo,
má to kompakt kazeťák,
je to bezva výhra, fakt!

V. Prchal, 7. tř.

Bledule

Jedna malá holčička byla krásná, ale bleďá. Každý den chodila se svou chůvou Annou na louku. Jednoho dne si chůva sedla pod strom a usnula. Děvčátko od ní uteklo dál na louku. Jak tak běželo, uklouzlo a spadlo. Tu před sebou uvidělo krásnou bílou květinku. Utrhlo ji a utíkalo zpátky k chůvě. Vzbudilo ji a zeptalo se: " Chůvo, jak se jmenuje tahle rostlinka?" Chůva odpověděla: " Nevím, ale pojď domů, maminka to určitě bude vědět." Jen co došly domů, děvčátko běželo k mamince a ptalo se: " Maminko, jak se jmenuje tohle kvítečko?" Maminka odpověděla: " Je bleďé jako ty, tak bychom mu mohli říkat bledule." Děvčátko vykřiklo: " Ano! Bledule, bledule, bledulička !"

I. Mičkalová, 5. tř.

Zima končí

Vítr fučí,
voda hučí,
všude se to zelená,
roste kvítí,
slunce svítí,
zima už je znavená.

Až čas pak přijde,
sama zas vyjde,
zasype nám ulice.
Budem znovu všichni nosit
tlusté, teplé čepice.

H. Vaculínová, 5. tř.

Kašel, horečka a nemoc

Kde se vzal, tu se vzal,
objevil se u nás kašel.
Ale odmítl jít dál.
Kašel si svůj domov našel.
Kýchá celá rodina.
Už to zase začíná !
Vtom je slyšet kdesi hluk
a na dveře ťuky ťuk
klepe horečka. No nazdar !
Horečka je nezmar.
Všichni členové rodiny
pod peřinou zalezení
léčí se dlouhé hodiny,
ale pokrok žádný není.
I paralen je bezmocný.
Budem dlouho nemocní !!!

J. Vičanová, 8. tř.

Jak skřítkci vařili polévku

Kdysi dávno se jeden les jmenoval Skřít. V něm rostl strom , který pojmenovali Skřítek, protože uvnitř stromu bydleli skřítkci. Jednou přišel jejich správci dopis, který oznamoval, že je přijedou navštívit skřítkci z růžového paloučku. Na poradě se shodli na tom, že je jejich hosté potěší, ale nemohli se domluvit, co jim nabídnou.

"My jíme jen lesní plody a oni polévky a teplá jídla."

"Tak jim uvaříme polévku."

"Jó, ty chytřej, z čeho se taková polévka vaří ?"

"No, když jsou z růžového paloučku, tak bude ze všeho růžového."

"Ano ! Děti, běžte a nasbírejte potřeby a my z nich potom budeme vařit."

Tak skřítečkové nosili růžičky a růžové části jiných rostlin. Z nich jejich mámy připravily růžovou polévku.

Přijeli hosté - skřítkci. A moc a moc si pochvalovali, jak dobrou polévku skřítkci uvařili.

Tak kdysi skřítkci vařili polévku.

E. Benešová, 4. tř.

Předmluva

Kropáčku, už zase vypadáš jako vybitá baterka a ty, Hanousku, je to úplná hrůza, zazáříš asi tak často jako Halleyova kometa. A ty, Kalvodová, jsi tu nová a ještě jsem tě neviděl, abys v jedné hodině neměla vypálené žárovky. Pokud nebudete hodní, nechám vás celý měsíc zavřené potmě ve sklepe. Pro Kropáčka budu mít něco lepšího, nastrkám ho do nabíječky, aby se mu ty jeho baterky konečně dobily. Zítra budu zkoušet, až tu budou lítat jiskry. Hauzner, ty se neumívej, nebo ti jednu takovou vrznu, až uvidíš zatmění slunce.

Tak takovou mívá obvykle předmluvu náš fyzikář.

Marek Fusek, 7. tř.

Kořata

Máme doma kočičky,
M^uřek je velmi maličký.
Kočka Micinka má je ráda,
nastavuje jim svoje záda.

Lucinka je malé kotě,
spí ve velmi velké botě.
Mlíčko lízá z misky
a pak si olizuje pysky.

H. Neřádová, 3. tř.

Zajíc

Zajíc běží po stráni,
kdosi mu strach nahání.
Rychle skočí do jamky,
uvidí tam dvě Hanky.
Hanky ho schovaly
a nepřítel zahnaly.

D. Chumchalová, 4. tř.

Báseň

/ z jednoslabičných slov /

Myš šla přes les.
Tam šel též pes.
Pes vlez' pod mez
a řek':
" Myš, vlez tu též."

S. Fusková, 7. tř.

Louka

Uprostřed louky rostla kytička,
co jmenovala se růžička.
Mezi trnám potůček protéká,
růžička nádherně rozkvétá.
A za ní další kytička ?
Také je to růžička !
Září kolem všechno kvítí,
na louce to tak má býti.

I. Fojtíková, 5. tř.

To se mi povedlo !

Měl jsem narozeniny a rodiče mi koupili skateboard a různé školní potřeby. Největší radost jsem měl ze skateboardu. Nejdříve jsem s ním jezdil mamince po kuchyni, ale ona to moc neměla ráda. Řekla mi, ať se jdu učit jezdit ven. Tak se také stalo. Tam jsem si připravil nebezpečnou dráhu, na které byla prudká zatáčka. Potom jsem si vzal skateboard, položil ho na zem a vyjel.

Moc se mi to líbilo. Pořád jsem křičel: "Hurá, hurá, hurá, to se mi to jede!" Ale jak jsem se blížil k zatáčce, smích mě přešel. Nemohl jsem přibrzdit, nevybral jsem zatáčku a spadl na zem.

Při dopadu jsem si rozbil koleno. Tekla mi z něho krev a moc mě to bolelo. Seděl jsem na chladném betonu a bylo mi zima. Pak jsem to už nevydržel a křičel jsem: "Mamí, pomoc !" Jak to maminka uslyšela, utíkala ze schodů a otevřela hlavní dveře. Prohlédla mě a povídala, že to není tak zlé. Doma mi maminka obvázala obvazem koleno a poradila, ať si příště nedělám tak nebezpečnou dráhu.

J. Mikunda, 5. tř.

Výlet

V sobotu jsme jeli do zoologické zahrady na Kopeček u Olomouce. Konaly se tam totiž křtiny malého mláděte lemurů.

Cestou jsme zastavili u lesa. Poznali jsme, že už je jaro. Začínala se právě zelenat tráva, rostla tam spousta rozkvetlých sasenek a petrklíčů. Byl to listnatý les, a proto jsme neviděli žádné jehličí ani šišky. V koruně stromu čekalo opuštěné hnízdo, až se do něj vrátí jeho obyvatelé. Na některých keřích byly už odkvetlé kočičky, na dalších se zelenaly drobné lístečky. Spíše vypadaly jen jako puklé pupence.

Než jsme se nadáli, začalo sněžit a kvítky i lístky mizely pod bílými vločkami.

D. Holišová, 5. tř.

U rybníčka

Šla husička k rybníčku,
potkala tam žabičku.

Žabička ji postříkala,
husička se do křiku dala.

I. Stodůlková, 3. tř.

Můj sen

Za domácí úkol jsme měli napsat o tom, co se nám zdálo. Možná, že se mi nějaký sen zdál, ale jakmile ráno vyskočím z postele, bývá po něm. Nevím, co se mi zdálo. Ale napíši vám, jaký sen bych chtěl, aby se mi zdál.

Stojím na balkoně a pozoruji hvězdy. Je jich na tisíce. Našel jsem mezi hvězdami také Velký vůz. Měl jsem přání povozit se po hvězdné obloze. Najednou stál vedle mne hvězdný kluk a zval mě na projížďku. Nasedli jsme do létajícího talíře a prohlídka začala. Uviděl jsem z blízka plno souhvězdí: Malý vůz, Velký vůz... Projeli jsme Mléčnou dráhou. Ukázal mi své hvězdné kamarády, kteří si hráli s malými hvězdičkami.

Jak jsem se dostal z hvězdné oblohy zpátky, to nevím. Zazvonil budík a já jsem musel vstávat do školy.

D. Holiš, 3. tř.

Co jsem viděla v lese ?

Šla jsem se projít do lesa. U potůčku jsem zahlédla srnku, jak pila. Pak jsem spatřila veverku, která mrštně šplhala do korun stromů. Kvetly tam také sasanky, petrklíče, podběl, blatouchy a jiné rostliny, které neumím pojmenovat. Objevilo se i jehličí, které padalo všude kolem mě, protože tam rostly smrky a jedle. U potoka mou pozornost upoutaly i devětsily lékařské a mnoho hustého mlází, jímž jsem se musela prodírat. Nevadilo mi to. Vždyť v přírodě jsem se cítila nádherně !

D. Knéblová, 5. tř.

Mandarinka

Mandarinka malinká,
utrhla ji maminka.
Děvčátko ji papalo
a pěkně se usmálo.

D. Holišová, 5. tř.

Domov

Domov. Co je to domov ? Pro někoho je domovem byt, ve kterém spí, jí a setkává se se svou rodinou. Ale pro někoho je domov to nejcennější v životě. Nejen že doma může spát, jíst, ale také scházet se s bratry, sestrami a rodiči. Může se podělit o své starosti, nespokojenost i o radost. Pořádný domov je tam, kde se rozdává láska a vzájemné pochopení.

...

Lidé by si měli domova vážit, i když se jim doma něco nelíbí, to vše jde napravit, jen se nám samým musí chtít a nemůžeme jen čekat na nějaký zázrak.

L. Kostuchová, 8. tř.

Všude dobře, doma nejlépe. To je známé české přísloví, kterému opravdu věřím, protože na světě je mnoho krásných míst, kde je nám dobře, ale jenom jedno je nám domovem. A to je místo nejkrásnější. Místo, kde potkáváme své rodiče, přátele, kamarády, své oblíbené věci a hlavně lásku a porozumění.

Spousta lidí má takový domov, o kterém snili, někteří by ho trochu pozměnili a dost je i takových, kteří domov mají, ale vůbec si ho neváží, protože nikdy nepoznali, jaké to je ho ztratit nebo nemít jako děti v dětských domovech. Ty si mohou jenom představit, jaké to je mít domov a rodiče, kteří by je měli rádi.

Mnohé děti, i když žijí se svými rodiči, nemají ten pravý domov, který by jim táta s mámou měli vytvořit. Jsou případy, kdy se rodiče o své děti vůbec nestarají, bijí je, a tak tyto děti neprožijí správné a bezstarostné dětství, které by měl každý člověk prožít.

Přála bych si, aby měl každý z nás ten nejlepší domov, do kterého by se vždy rád vracel.

I. Čábová, 8. tř.

Pro mě znamená domov to nejcennější v mém životě. Mám skvělé rodiče, se kterými se můžu podělit o své starosti i radosti a oni mě vždy pochopí a dobře poradí. I sestra je velmi hodná, a proto je mou nejlepší kamarádkou. Víím, že jí můžu cokoli říci, aniž by to za čas použila proti mně.

L. Kostuchová, 8. tř.

Roháček

	1.	2.	3.	4.
1.				
2.				
3.				
4.				

1/ přechod přes řeku

2/ 365 dní

3/ značka českých letadel

4/ tvrdá souhláska

D. Cáb, 6.tř.

Doplňovačka

1.	K		
2.	A		
3.	B		
4.	E		
5.	L		
6.	P		
7.	O		
8.	L		
9.	Š		
10.	Š		
11.	L		
12.	H		

1/ kus ledu

2/ papoušek

3/ hrdina

4/ rodový znak

5/ král pouště

6/ domácí zvíře

7/ čidlo zraku

8/ lesklý nátěr

9/ domácí Andrea

10/ náš praotec

11/ australský pták

12/ tažné a dostihové zvíře

Tajenka: autor knihy Bylo nás pět

J. Hanáček a P. Hasalík, 6. tř.

Co je to?

P. Mikulenková, 6. tř.

Skrývačky

/ jména spisovatelů /

Pane, ruda se u nás netěží.

Bez ručníku nemáte na bazéně co dělat.

Nyní se nám přijdou ukázat dopředu masky.

Hledáme pana Maláče, chovatele ovcí.

Moderní svět láká každého člověka.

Strýc Karel má chajdu u lesa.

Včera Anča pekla koláče.

žáci ze 7. tř.

Doplňovačka

/ jarní květina /

1/ náplň do pera

2/ orgán sluchu

3/ výherní tiket

4/ jméno herečky Janžurové

5/ cestovní průkaz

6/ oddělení intenzivní péče
v nemocnici

7/ čidlo čichu

1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			

M. Mičkalová, 6. tř.

Co je to ?

Ch
D

as

Y

S

SK

Šis

Lo
ŽKA

č

/ podchod, vlas, výr, vesuv, vosk, zašit, podložka, víno /

S. Beranová, 6. tř.